

การศึกษาเรื่องการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติในชุมชน : กรณีศึกษา ชุมชนบางศรีเมือง อำเภอเมือง จ.นนทบุรี มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติในชุมชนบางศรีเมือง อำเภอเมือง จ.นนทบุรี 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติในชุมชนบางศรีเมือง อำเภอเมือง จ.นนทบุรี

ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนซึ่งเป็นตัวแทนของครัวเรือนในชุมชนบางศรีเมือง อำเภอเมือง จ.นนทบุรี จำนวนทั้งสิ้น 182 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ สถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) สำหรับการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการใช้ทดสอบแบบ t-test และ F – test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ประชาชนในชุมชนบางศรีเมือง อำเภอเมือง จ.นนทบุรี ที่ทำการศึกษาวิจัยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและเพศชายใกล้เคียงกัน ด้านอายุส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีระดับการศึกษาส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สำหรับระยะเวลาในการพักอาศัยอยู่ในพื้นที่ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการพักอาศัยอยู่ในพื้นที่มากกว่า 15 ปี

ประชาชนในชุมชนบางศรีเมือง อำเภอเมือง จ.นนทบุรี นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติของประชาชนในชุมชนบางศรีเมือง อำเภอเมือง จ.นนทบุรี คือการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติ จากการศึกษาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ระดับความรู้ความเข้าใจต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติในชุมชน ส่วนที่ไม่มีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติในชุมชน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการพักอาศัยอยู่ในพื้นที่

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดอบรมผู้นำชุมชนในหลักสูตรต่างๆที่เกี่ยวข้อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติในชุมชน และเพิ่มหลักสูตรการลงมือการปฏิบัติจริง
2. การสร้างเครือข่ายชุมชน และผู้นำชุมชน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์จากการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติแล้ว เพื่อหาจุดเด่นจุดด้อย ปัญหาอุปสรรค และแนวทางการแก้ไข โดยการรวมเป็นองค์ความรู้ (KM) ให้เครือข่ายและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาค้นคว้า
3. หน่วยงานภาครัฐควรมีมาตรการส่งเสริมหรือจูงใจให้ผู้นำชุมชนและประชาชนให้ความสำคัญ และสนับสนุนการปฏิบัติตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เช่นการตั้งหน่วยงานหรือองค์กรกลางประจำชุมชน หรือหมู่บ้าน เพื่อให้คำปรึกษา แนะนำ
4. ควรมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างจริงจัง รวมทั้งวิเคราะห์หาจุดอ่อนและจุดแข็งของผลการดำเนินงานเพื่อนำมาปรับปรุง หรือเพิ่มเติมในส่วนที่ยังเป็นข้อบกพร่อง เช่นงบประมาณในการดำเนินงาน วิทยากรที่ช่วยแนะนำ เป็นต้น

The objectives Sufficiency Economy Implementation in Community : A Case Study of Bang Sri Muang District Community, Muang, Nonthaburi Province were 1) To study Sufficiency Economy implementation in suburb community and 2) To investigate factors affecting Sufficiency Economy implementation in suburb community. One hundred and eighty-two samples were selected from members of Ban Sri Muang community, Muang District , Nonthaburi Province. Questionnaire was conducted as a tool for data collection. Percentage and mean were used for data describe while t-test and one-way analysis of variance (One-way ANOVA) were used for data analysis at 0.05 significant level.

Results

The results were summarized as follows;

Samples of Ban Sri Muang community, Muang District , Nonthaburi Province was almost the same between female and male while most of sample was less than 30 years old of age, gained Bachelor degree or equivalent, and lived in community more than 15 years.

Overall opinion of members of Bang Sri Muang Community on Sufficiency Economy implementation was in moderate for both natural resources and environmental in community protection and community participation.

Factors which were sex, age, education, and living time in community, found not affecting Sufficiency Economy implementation in Ban Sri Muang community accepted knowledge and understanding on Sufficiency Economy philosophy.

Recommendations

1. Community leader should be trained for Sufficiency Economy implementation and relevant programs; and active operation program should be added.
2. Community networking should be conducted for experience exchanges from Sufficiency Economy implement to find pro and con, problems and obstacles, and problem solving by create knowledge management (KM) for network and interested people to learn.
3. Government agency should have encourage and incentive measures for community leader and community member to focus on Sufficiency Economy implementation such as establish agency, community or village organization as an advisory agency.
4. Monitoring and evaluation should be seriously operated. Weakness and strength of implementation should be analyzed to improve or solve the defect such as budget for implementation, advisor, etc.